

Beslutningsforslag nr. **B 152**

Folketinget 2014-15

Fremsat den 7. april 2015 af Marie Krarup (DF), Kim Christiansen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF),
Dennis Flydtkjær (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning om modernisering af straffelovens kapitel 12 og 13

Folketinget pålægger regeringen at iværksætte en sproglig og indholdsmæssig modernisering af straffelovens kapitel 12 og 13.

Bemærkninger til forslaget

Det er forslagsstillernes opfattelse, at danske statsborgere eller herboende udlændinge skal kunne straffes som landsforrædere, hvis de personligt begår nogle af de forbrydelser, der er nævnt i straffelovens kapitel 12 og 13 eller yder hjælp og viden til, at andre begår forbrydelserne.

Justitsministeren har i januar 2015 på regeringens vegne meddelt, at syrienkrigere skal kunne straffes som landsforrædere.

Det er godt og rigtigt. Men ved gennemlæsning af de relevante bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, kan man godt komme i tvivl om, hvorvidt det er klart og tydeligt nok, at det, som syrienkrigerne måtte gøre, også kan straffes efter kapitel 12 og 13.

Den oprindelige lovtekst er fra 1952 og udformet under indtryk af besættelsen, hvorfor teksten er klar og forståelig, når man ved læsning af paragrafferne har besættelsen og besættelsestidens problematikker i tankerne.

Udgangspunktet for kapitel 12, der drejer sig om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed, synes at være handlinger rettet mod danske myndigheder i Danmark, på dansk territorium, på 57. breddegrad, og som bistand til en fjendtlig besættelsesmagt. Det kan være hjælp til en fjendtlig magt, der forbereder et angreb mod Danmark, eller det kan være hjælp til en fremmed magt, der har besat landet.

Bestemmelserne i kapitel 12 går på, at den, der under krig eller besættelse yder fjenden eller besættelsesmagten bistand, kan straffes. I hele kapitel 12 er de gennemgående ord besættelse og besættelsesmagt.

Det er aldeles uklart, om forbrydelserne også kan være begået i udlandet, og hvordan det i givet fald skulle være foregået.

I 1952 var der næppe nogen, der forestillede sig, at Danmark i 2015 skulle have soldater udstationeret i fjerne verdenshjørner, og at disse kunne blive angrebet af danske statsborgere eller af udlændinge med fast ophold i Danmark. Den problematik forholder loven sig slet ikke til, og noget, der ligner, omtales heller ikke.

Hvis man skal kunne dømmes nogen for at angribe danske militære enheder i f.eks. Kuwait (danske F-16-fly og dets personale), skal anklagemyndigheden være god til at tolke og botanisere i paragrafferne i kapitel 12 og 13, for ordene besættelse og besættelsesmagt optræder i næsten alle paragraffer, og de ord peger tilbage på forbrydelser begået i Danmark.

Hvis det skulle lykkes for anklagemyndigheden at få stillet en person for retten anklaget for forbrydelser efter kapitel 12 og 13 begået i f.eks. Syrien, er det ikke sikkert, at vedkommende også vil kunne dømmes efter paragrafferne. Den dygtige forsvarsadvokat kan godt drage lovens anvendelsesområde i tvivl.

I kapitel 13, der drejer sig om forbrydelser mod statsforvaltningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.,

er bestemmelserne moderniseret i lyset af begivenhederne den 11. september 2001 og er derfor rimelig up to date. Dog mener forslagsstillerne at der er plads til forbedring.

Sproget i både kapitel 12 og 13 halter, og f.eks. nævnes ordet landsforræder slet ikke. Og der er ting, som kriminaliseres, selv om det ingen betydning har i dag. Eksempelvis straffes man efter § 110 b med fængsel i indtil 8 år, hvis man medvirker til neutralitetskrænkelser. Danmark har ikke siden 1949 været et neutralt land, men har været medlem af forsvarsalliancen NATO nu på 66. år. Og straffen for forbrydelser kan efter § 115, stk. 2, forhøjes med indtil det halve, hvis de begås mod f.eks. enkedronningen. Enkedronning Ingrid døde i 2000.

Det er et problem, at ord som landsforræder og lign. ikke optræder i loven, når et politisk flertal ønsker, at det skal man kunne straffes som.

Udgangspunktet har siden Jyske Lov fra 1241 været, at man ikke kan dømmes for noget, der ikke er gjort ulovligt ved lovgivning. I 1994 blev den dengang 36-årige hiv-smittede Diego Joanis reddet af et hul i loven for at have dyrket usikker sex med 23 kvinder. Højesteret lagde vægt på, at der reelt ikke fandtes nogen lov imod det, som manden havde gjort. Loven om kønssygdomme var nemlig blevet ophævet i 1988.

Det er indlysende, at det skal fremgå af loven, at man er landsforræder, hvis man overtræder bestemmelserne i kapitel 12 og/eller 13. Man kan godt komme i tvivl om, hvorvidt man i Justitsministeriet gennem årene har været årvågen nok, når ord som neutralitetskrænkelser og enkedronning stadigvæk fremgår af loven, mens ordet landsforræder ikke gør. Justitsministeriet har jo været rundt om paragrafferne flere gange de sidste 15 år.

Det er et retssikkerhedsmæssigt problem, at borgerne ikke klart ud af lovteksten kan læse, hvad der er ulovligt.

Hvis man skal være djævlens advokat, kan unge herboende muslimer, der rejser ned og kæmper for f.eks. Islamisk Stat, faktisk godt have svært ved at læse ud af kapitel 12 og 13, at det, de gør, er forkert, og at de efter et politisk flertals ønske skal straffes som landsforrædere, som end ikke er kriminaliseret i loven. Sagen er, at de jo ikke yder bistand til en fjende, der vil angribe Danmark, som vil løsrive nogen del af staten, eller som har besat landet osv. De skyder »bare« på dem, som de opfatter som fjender, og det kan ikke være Danmark, for Danmark ligger langt væk, vil en dygtig forsvarsadvokat kunne procedere.

Sproget og paragrafferne i kapitel 12 og 13 må moderniseres, så ord som landsforræder, landsforræderi, landsskadelig virksomhed, landsskadelig adfærd m.m. kommer med. Og paragrafferne må bredes ud, så der klart og tydeligt står, at Danmark og staten ikke kun er det geografiske Danmark på 57. breddegrad, men også danske militære styrker stationeret globalt, politistyrker globalt, danske statslige interesser, f.eks. ambassader osv.

Det er ikke nok, som i det eksisterende kapitel 12, at kriminalisere »hvervning til eller tjenstgøring i fjendtlig krigs- eller besættelsesmagts væbnede styrker eller i tilknytning til disse virkende militære eller politimæssige korps eller lignende korps eller organisationer«, hvor der med korps sikkert tænkes på Frikorps Danmark og Hipokorpset. Det sprog er forældet og ikke dækkende for det, der sker i verden i dag.

Det skal selvfølgelig klart og tydeligt fremgå, at det er landsforræderi at deltage i nogen krig eller krigslignende konflikt rettet mod Danmark, den danske stat, danske inte-

resser, dansk militær og politi, ambassader osv., hvad enten man deltager i fremmede militære uniformerede styrker under en kommandostruktur, som vi kender det fra vesterlandske militære styrker, eller i løse og uorganiserede terrorgrupperinger og militærlignende enheder, der slås enten i uniformer eller i civile klæder, som det ses og kendes fra den uciviliserede verden hos f.eks. Islamisk Stat. Og det er ligegyldigt, om handlingerne er begået mod Danmark og danske interesser i Danmark, eller om handlingerne er begået globalt.

Skriftlig fremsættelse

Marie Krarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om modernisering af straffelovens kapitel 12 og 13.

(Beslutningsforslag nr. B 152)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.